LIZZY BORDEN

HELL IS FOR HEROES

Nećemo odugovlačiti sa povijesnim uvodima, krenimo odmah sa ekskluzivnim interviewom, jer Lizzy je rekao možda i više nego ste očekivali...

Hi, Lizzy! Kako se osjećaš danas?

Da budem iskren, prilično sam umoran ovih dana. Pripremamo novi album za japansko tržište, pa moramo snimiti pokoju bonus pjesmu i moj komentar...

U redu. Onda bi bilo najbolje da se odmah posvetimo interviewu. Eto, nakon dugogodišnje pauze konačno ste se vratili na scenu novim albumom "Deal With The Devil". Međutim, veći broj današnjih metal fanova ne zna mnogo o karijeri tvoga benda pa bi zato bilo najbolje da se ukratko prisjetimo kako je to bilo u slavnim osamdesetima. Krenimo ispočetka. Kada i kako je nastao band?

Sve je započelo ovdje u L.A.-u 1982 godine. Ja sam prije toga pjevao u mnogim bandovima, međutim ni jedan od njih nije zadovoljavao moje osobne ukuse, tako da sam odlučio sve preuzeti u svoje ruke. Za početak sam objavio oglas u novinama. Znaš, tada su dobri pjevači bili rijetkost. Bilo je tu milijun gitarista, basista i bubnjara i vrlo malo pjevača. Primio sam mnogo poziva, pa u takvoj situaciji meni i mom bratu Joey Scottu nije bilo teško odabrati prave ljude. Eto, tako je sve počelo.

Relativno brzo, točnije nakon samo godinu dana djelovanja banda, primijetila vas je cijenjena diskografska kuća Metal Blade Records za koju potpisujete ugovor, zar ne?

Točno, ali tada Metal Blade nije bio ono što je danas. Imali su svega nekoliko objavljenih kompilacija, mislim da onda još nisu izdali ni jedan album. Može se reći da smo i mi i oni bili na samom početku. Naš prvi album trebao je izaći odmah nakon potpisivanja ugovora, međutim Brian Slagel (vlasnik Metal Blade Recordsa – op.a.) nije imao dovoljno novaca, pa smo morali pričekati bolja vremena. Svejedno, bili smo izrazito zadovoljni što smo dobili ugovor jer je tada situacija bila potpuno drugačija nego danas, tj. samo su veliki bandovi imali izdavača iza sebe.

Da, sudeći po vašoj popularnosti u to vrijeme u Los Angelesu vi ste nesumnjivo bili veliki band.

Uh da, rasturali smo sve pred sobom na L.A. sceni otprilike tri godine. Ovdje ti postoji jedan klub gdje počinju svi bandovi. Oni novi i potpuno neafirmirani nastupaju u ponedjeljak, zatim slijede oni nešto malo poznatiji dok je subota rezervirana za najveće potencijale na sceni. Nama je trebalo oko godinu dana da bismo dobili termin za subotu. Nakon što smo nekoliko puta za redom rasprodali karte za taj klub, počeli smo nastupati u mnogo poznatijim kao što su "Whiskey", "Roxy", te konačno onaj najveći, "Country Club" gdje je i snimljen naš jedini live album "Murderess Metal Roadshow".

Taj live album izdali ste nakon samo jednog EP-a ("Give'em The Axe") i jednog studijskog albuma ("Love You To Pieces"). Nije li to prilično neobičan korak?

Da, to je neobično...zapravo, sve što smo mi ikada učinili veoma je čudno. Međutim, tada nam se pružila prilika i mi smo je iskoristili. Mnogo je bandova počelo objavljivati live video izdanja, a upravo je to bilo idealno za jedan teatralni live band kao što je Lizzy Borden. Kada je Brian Slagel čuo snimljeni materijal, bio je toliko oduševljen kvalitetom i čistim zvukom snimke da nam je predložio da ga iskoristimo i za novi live EP, no ubrzo se predomislio i odlučio da će nam objaviti dupli live album! Naravno da je meni takva zamisao izuzetno odgovarala, ali napominjem da ništa drugo osim video izdanja nije bilo planirano.

Sljedeća godina (1986.) bila je rezervirana za vaš drugi studijski nosač zvuka, "Menace To Society" i pripremu novog EP-a "Terror Rising". Bili ste izrazito produktivni, zar ne?

Da, stvarno smo mnogo radili i konstantno provodili vrijeme na kraćim turnejama. Nakon svake bismo završili u studiju.

Polako smo došli do najblistavijeg trenutka u vašoj karijeri, a to je album "Visual Lies", jedan od istinskih klasika heavy metala, nešto što svaki ozbiljniji fan ove glazbe mora posjedovati u svojoj privatnoj kolekciji. Kakvu je ulogu u svemu tome imao poznati producent Max Norman?

Ogromnu. On je bio prvi pravi producent s kojim smo ikada radili. Prethodni album "Menace To Society" trebao je ispasti prilično heavy, no ipak nikada nisam bio zadovoljan konačnim rezultatom. Za razliku od same kvalitete pjesama, zvuk je bio veoma loš. Zato sam i angažirao Maxa, koji je poznat kao vrhunski producent. Uzeli smo stvari koje smo imali i zajedno s njim usredotočili se i na najsitnije detalje.

Znam da je to veoma teško, no nadam se da mi možeš izdvojiti neku pjesmu sa "Visual Lies" koja je tebi po nečemu posebna.

"Lord Of The Flies", "Visions", ali vjerojatno je "Me Against The World" najvažnija i meni najposebnija pjesma koja je ikada nastala. Ona je moj trademark! Opisuje mene u to doba. Znaš, ja se ne uklapam ni u kakve kategorije, a ista je stvar i sa mojom glazbom. Ne pripadamo stilu koji recimo svira Metallica niti onom koji karakterizira Poison...Sve pjesme na "Visual Lies" zvuče jako dobro jer smo na tom albumu radili nevjerojatno naporno i, što je najvažnije, činjenica je da je jedino on nastao izvan L.A., točnije snimljen je u Bostonu na jednoj farmi. Svih šest tjedana nitko nas nije uznemiravao. Moja je soba bila smještena u nekoj štali! (smijeh) Tamo sam mnogo vremena provodio sam sa svojim kompjuterom, knjigama...bio sam potpuno neometan. Međutim, stvarno smo se vraški namučili da bismo dosegli maksimum.

I onda, nakon takvog albuma cjelokupna je javnost očekivala da će Lizzy Borden postati nova heavy metal super-zvijezda. Umjesto toga, vi ste se ubrzo raspali. Što se točno dogodilo?

Pa, kao što znaš, band je cijelo vrijeme bio na nekakvim turnejama, trošili smo velike količine novca na kreacije vlastitog show-a...Japanska turneja

je bila rasprodana, velik smo uspjeh postigli svirajući s Alice Cooperom u Engleskoj, odradili smo nekoliko festivala i turneju u SAD-u...Nakon toga, cilj nam je bio nastupati još jedno godinu dana, no nažalost sve je završilo nakon 4-5 mjeseci što nam je predstavljalo veliko razočaranje. Osim toga, diskografska kuća je očekivala novi album, a s tom idejom ja se nikako nisam slagao. Ipak, bio sam spreman i na taj korak. Započeli smo sa pisanjem novog materijala, međutim tada se pojavio još jedan problem: gitaristi nisu željeli nastaviti putem kojim sam ja namjeravao krenuti. Oni su ubrzo napustili band u nadi da će osnovati drugi koji bi više odgovarao njihovim novim glazbenim idejama. Na kraju je jedan od njih

završio u David Lee Roth bandu, a što se drugog tiče, nemam pojma što se kasnije dogodilo s njim.

Ti si ipak nastavio i 1989. godine izdao svoj solo album "Master Of Disguise". Koja je tu bila najveća razlika u odnosu na ono što si radio s Lizzy Borden bandom?

Zapravo su i svi albumi LB banda na neki način moji solo albumi. Ni jedan od njih nije snimila ista postava, uvijek je tu bio barem jedan novi član. Sve što smo objavili proizvodi su mog uma i odražavaju moje osobne vizije. "Master Of Disguise" i "Deal With The Devil" snimljeni su na isti način. Ja sam samo doveo glazbenike da odsviraju ono što i kako sam ja želio, tu nije bilo nikakvog prethodnog uvježbavanja. Dakle, to bi bila jedina razlika mojih "solo" i albuma koje sam snimio sa LB bandom. Muzičari uopće nisu znali što će odsvirati dok nisu ušli u studio. Tako su ti albumi ispali nekako spontaniji, što je za mene i više umjetnost.

I tu se tebi praktički gubi svaki trag. Da budem iskren, gotovo da i nisam čuo za ime Lizzy Borden sve do 1998. i vijesti o ponovnom okupljanju. Što se događalo s tobom u tom periodu?

Kao Lizzy Borden djelovao sam do 1992. godine, a tada sam, nakon mnogih razočaranja u cjelokupnoj glazbenoj industriji, sudskih sporova između izdavačkih kuća, odlučio jednostavno odustati od svega. 1994. sam zajedno sa svojim bratom Joey Scottom osnovao glitter rock band imena Diamond Dogs. Glazba tog banda koji je postojao do '97. mogla bi se opisati kao hard rock tipa Cheap Trick. Mislim da ćemo veoma brzo objaviti materijal koji je nastao u tom razdoblju...Dakle, '97. godine nastala je ideja o ponovnom okupljanju Lizzy Borden banda, no ovaj smo put, poučeni greškama iz prošlih vremena, prilično usporili. Ne mogu reći da sam u svemu što sam zamislio imao 100 postotni uspjeh, ali sam barem i više nego zadovoljan novim ostvarenjem.

Možeš li predstaviti novu postavu?

Tu je nezaobilazni Joey Scott na bubnjevima. Alex Nelson je već svirao sa nama, točnije na "Menace To Society" i "Murderess Metal Roadshow" albumima, a nakon toga odsvirao je i cijelu "Master Of Disguise" turneju, što znači da je već više puta sudjelovao u radu ovog banda. Sličan je slučaj sa Martenom Anderssonom; on je svirao bass samo na nekoliko posljednjih nastupa sa "Master..." turneje. Naš tadašnji basist Brian Perry odustao je pri kraju te mega turneje. Marten ga je tada zamijenio, a tako se dobro uklopio da sam u trenutku ponovnog okupljanja želio baš njega vidjeti u ulozi basiste. Ukratko, ovo je ista ona postava s kojom je završila prva faza karijere LB banda.

Druga faza vaše karijere započela je ovim novim albumom naziva "Deal With The Devil". Što se same glazbe tiče, ona je otprilike nešto što sam i očekivao od vas: tradicionalni američki heavy metal oplemenjen modernijom produkcijom. Smatram da je to upravo ono što je neopisivo nedostajalo današnjoj metal sceni. Slažeš li se?

Zamrla.od izaska albuma do sada imao sam preko 150 intervjua i gotovi svi su mi novinari rekli potpuno istu stvar. Izgleda da je "Deal With The Devil" iz različitih razloga izašao u pravo vrijeme, da je to ono što svi žele, pa čak i u Europi gdje ima toliko kvalitetnih power metal bandova...Znaš, ne natječem se ni sa kim osim sa samim sobom, no ovaj je album kao grom iz vedra neba, predstavlja nešto što se dešavalo u osamdesetima ... Moja je namjera bila kreirati spoj početnog LB stila i produkcije kasnije faze banda. Iskoristili smo iskustvo prikupljeno svih ovih godina i stvorili jedan solidan heavy metal album.

Negdje sam pročitao da si ti za "Deal With The Devil" izjavio kako on predstavlja tvoj izgubljeni raj, tvoj pakao. Što bi to trebalo značiti?

Kada imaš ovako dugačku karijeru često prolaziš kroz pakao. Za razliku od nas, nekima sve počinje i završava u sivoj nijansi. Mi smo doživjeli mnogo uspona i padova. Moraš proći kroz pakao da bi došao u raj. Naš pakao simboliziraju svi naši problemi: sudski procesi, nedostatak managera, producenta, tako da sve to ovaj album predstavlja za mene...to je bio moj pakao! Sada sam došao do pozicije gdje smireno mogu snimati pjesme i uživati u tome.

Dakle, sve te "opake" teme imaju jedino simbolično značenje?

Tako je. Postoje ljudi koji se ozbiljno time bave i to rade puno bolje nego što bi meni polazilo za rukom. Sve moje pjesme u sebi imaju smisao za humor, ništa ne shvaćam preozbiljno. Svaka osoba ima drugačiju perspektivu o onome o čemu se tu radi. A to je baš ono što ja želim, tj. da svaka pjesma ima nekoliko značenja; meni ona govori jedno, a tebi nešto potpuno drugačije. Ja ne pišem prave priče. One se baziraju na jednoj temi, a sličan princip koristi i Stephen King kada stvara svoje horror filmove. Te su teme prilično ozbiljnog karaktera, međutim ja ih prilično izokrenem, ubacim elemente humora, licemjerja i to pogotovo onda kada je u pitanju religija.

Još prije zaključili smo da ste ostali vjerni svom starom stilu, što ne znači da niste malo i eksperimentirali. Primjerice, u pjesmi "Zanzibar" u više se navrata čuje jedan neobičan melos...

Svakim albumom želimo napraviti nešto novo, no opet finalni produkt, ma kakvim se god on doimao, mora karakterizirati Lizzy Borden stil. Smatram da ipak kada pišeš pjesmu o Zanzibaru slušatelju moraš ponuditi elemente koji će mu pojasniti što je to Zanzibar uopće. Ja svoje pjesme nastojim učiniti prilično vizualnima, nešto što bi bilo kao kratki film, ili barem njegov soundtrack. Bilo je prilično neobično snimiti jednu takvu pjesmu, međutim smatram da ona ne odskače previše od ostatka albuma.

Prije dvije godine, kada smo također radili interview, rekao si mi da ti je najdraži band Marylin Manson. Moram priznati da me je zato pomalo i bilo strah da će "Deal With The Devil" imati blagi prizvuk modernog američkog metala, no on se osjeća jedino u pjesmi "We Only Come Out At Night".

Ta je pjesma napisana prije više od deset godina, čak smo je i svirali '92. Baš sam zbog činjenice što je toliko stara rekao producentu Elliotu Solomonu da ubaci neke nove elemente koji će je meni učiniti interesantnijom. Ja sam malo promijenio riječi dok je on ritam sekciji dodao sintetički prizvuk. No vjeruj mi, bez tih dodataka ona bi zvučala kao i u vrijeme kada je nastala.

Kada već govorimo o novim pjesmama, reci mi koji je tvoj osobni favorit.

"There Will Be Blood Tonight" mi je ipak najdraža. Ona je potpuno nova stvar. Nastala je onda kada su sve ostale već bile snimljene. Čak su i riječi napisane ono što se kaže "on the fly". Nisam ništa planirao, ona se jednostavno dogodila sama od sebe i zato je posebno volim. Nije bilo vremena za kasnija dorađivanja, izmjene itd. Volim i "Hell Is For Heroes", "Deal With The Devil", te naravno "We Only Come Out At Night", koja je prava himna ovog albuma.

Nedavno ti se nakon jednog festivala dogodio prilično čudan i neugodan incident. Bi li mogao opisati cijelu situaciju?

Oh da, misliš na Bang Your Head festival? Vidiš, tamo nismo vodili svoju ekipu tako da smo

DISKOGRAFIJA

1984 - GIVE 'EM THE AXE
1985 - LOVE YOU TO PIECES
1985 - THE MURDERESS METAL ROAD SHOW
1986 - MENACE TO SOCIETY
1987 - TERROR RISING
1987 - VISUAL LIES
1989 - MASTER OF DISGUISE
2000 - DEAL WITH THE DEVIL

praktički uletjeli s gitarama u rukama. Odmah nakon prilično krvavog nastupa uzeo sam svoju sjekiru i ostale rekvizite te ih spremio u torbu. Kada smo došli na aerodrom, potpuno sam zaboravio što se nalazi unutra. Torbu je otvorila žena koja radi na kontroli. Možeš zamisliti što se tada dogodilo: sva umjetna krv izletjela je van na užas te dame koja je bila potpuno oblivena tekućinom. Počela je vrištati, tako da se ubrzo pojavilo osiguranje koje me je okružilo i nakon toga odvelo u neku posebnu sobu. Ti su ljudi smatrali da sam ubio svoju djevojku i da zbog toga pokušavam pobjeći iz Njemačke. Ispitivanje je trajalo kojih dvadesetak minuta nakon kojih sam ih konačno uspio uvjeriti kako sam ja Lizzy Borden, rock pjevač koji se upravo vraća sa koncerta. Otpratili su me na avion, no morao sam im obećati da se više nikada neću vratiti!

Zanimljiva priča...eto što ti se sve može desiti kada si shock rock zvijezda!

Da, stvarno nikada ne znaš što se može dogoditi. Međutim, sve je moglo proći i mnogo gore, stoga moram biti prilično sretan s konačnim ishodom.

Vratimo se albumu "Deal With The Devil". Cover je djelo poznatog strip animatora Todda McFarlanea. Kako to da si baš njemu povjerio taj dio posla?

Todd je bio moj prvi izbor. Kada me naš producent upitao koga bih izabrao, objasnio sam mu tko stvara najzanimljivije opake animacije. Elliot je također i producent u filmskoj kompaniji koja je radila na filmu s Jodie Foster. Neobično, baš je za taj film Todd radio neke animacije, tako da i nije bilo teško stupiti u kontakt s njim. Objasnio sam mu kakav je koncept albuma, kakve su otprilike moje ideje za cover...I eto, tako je ispao taj Lizzy Lucifer... Todd je također radio covere i za Iced Earth. Čovjek očito voli heavy metal, zar ne?

Naravno. Ispostavilo se da je on također i veliki Lizzy Borden fan. Predivno je čuti takvu stvar. Isto tako saznao sam da postoji mnogo velikih zvijezda iz svijeta filma i sporta koje su fanovi naše glazbe i metala uopće. Sve je to prilično cool.

Većini shock rock bandova image i scenski nastupi važni su podjednako koliko i glazba. Je li to slučaj i kada je u pitanju Lizzy Borden?

Pa, nas su čak optužili da snimamo albume samo kako bismo mogli nastupati u živo. U ranoj fazi banda to je definitivno bilo tako. Taj se stav vremenom vrlo brzo promijenio i ja činim sve kako bi pjesme bile najkvalitetnije. Sada osmišljavam scenski nastup za "Deal With The Devil Show" na kojem će većina pjesama biti sa novog albuma uključujući i stare favorite. Bit će to odličan teatralni show, no uvelike ovisi o tome hoćemo li biti headlineri ili predgrupa. U prvom slučaju on bi bio mnogo veći i dramatičniji.

Dakle, još se uvijek ne zna kada počinje vaša turneja ni s kime ćete nastupati?

U biti, dobili smo nekoliko atraktivnih ponuda. Jedna od njih je stvarno odlična, u pitanju je jedan mega-band, no u ovom trenutku ne želim spominjati imena jer mi se ipak čini da nam taj band i njihova publika ne odgovaraju. Vidjet ćemo, moramo još malo razmisliti. Ako ćemo biti predgrupa, neke dijelove iz nastupa moramo izbaciti, a naravno imat ćemo manje vremena. Glavni cilj nam je obići cijelu Europu i to vjerojatno dva puta.

Odlično! Tada ćemo vas sigurno i mi iz Hrvatske imati priliku vidjeti negdje u blizini. U redu, reci mi jesi li primio kakve obavijesti

o tome kako se prodaje "Deal With The Devil"?

Na žalost, nisam. Svi iz Metal Bladea su na odmoru, tako da nemam nikakve rezultate. Srećom, mnogo mojih prijatelja živi u Europi. Sudeći prema njihovim izvještajima, album se odlično prodaje. No to je jedini izvor podataka koji mi je trenutno dostupan.

No dobro, sigurno znaš kako su reagirali mediji.

Ovo je s njihove strane najbolje primljen Lizzy Borden album ikada! Nikada nisam pročitao toliko pozitivnih recenzija. 99.9% novinara s kojima sam pričao izjasnilo se kako je to album godine ili barem u njihovom top 10 godine! Za mene je to fenomenalan podatak. Nemoj zaboraviti da sam ja "izletio" iz osamdesetih gdje se objavljivalo 10.000 albuma tjedno. Konkurencija je bila ogromna. Danas mi je to power metal, scena gdje je jedan ovakav album unikatan.

Jesi li bio uplašen da će novi album biti odbačen, proglašen prastarim, neoriginalnom, izlizanom kopijom nečega što je nestalo zajedno sa osamdesetima?

Ne, ne baš. I da ga svi mrze, ne bi me previše zabrinjavalo jer sam već naviknut na različite stvari. U doba kada je izašao "Master Of Disguise" kritika ga doslovno pokopala. Željela je čuti nešto drugačije od heavy metala koji je po njoj već tada bio mrtav i nedovoljno interesantan. Zato je moja namjera bila jedino objaviti album koji bi zadovoljio mene osobno. Ne možeš svima udovoljiti, a ako i pokušaš, nikada nećeš uspjeti.

Kakva je situacija s heavy metalom u SAD?

Iskreno rečeno, situacija je danas najbolja u zadnjih 10 godina. Metal je ovdje bio potpuno mrtav, svi su smatrali da je to slučaj i u Europi. Mi ovdje godinama nismo imali radio gdje si mogao čuti heavy metal. Tek nedavno dobili smo emisiju na najjačoj L.A. radio postaji tako da tamo metal možemo slušati sat vremena tjedno. Još ne tako davno to bi bilo nezamislivo. Primjetio sam da veliki broj bandova iz osamdesetih svira po Americi. Neki to čine samo zbog novca, neki iz drugih razloga, no bitno je da se nešto događa. Da se razumijemo, nikada neće biti kao prije petnaest godina, ali barem će se događati stvari koje će ovdje metal održati na životu.

Što danas osobno voliš poslušati, osim naravno Marylin Mansona?

Slušam toliko različitih stvari da bi se doista iznenadio da počnem nabrajati, od najekstremnijih pa do bandova potpuno suprotne glazbene orijentacije. No u ovom trenutku novi CD Halforda ne izlazi iz mog playera. Veoma sam sretan što se Rob vratio metalu, ipak je on meni kao pjevaču jedna od ključnih inspiracija.

Koliko ti se sviđaju toliko spominjani europski bandovi koji se po mnogočemu razlikuju od tipičnog američkog stila?

Da, oni su prilično drugačiji od onih koji dolaze s mog kontinenta. Čuo sam da se Hammerfall u Švedskoj prodaje bolje nego Madonna. Kada čuješ takve stvari, jednostavno ne možeš vjerovati. Jedino što znam o njima je to što sam čuo i vidio na Bang Your Head i Wacken festivalima gdje smo mi svirali. Tada sam pokušao vidjeti baš svaki band na djelu, pogotovo sve te power, death i black metalce.

Osim glazbe i filmova koji su još tvoji hobiji?

Moj hobi je trenutno odlazak u studio svaki dan! To je najbolja stvar u cijeloj ovoj priči: hobi je i moj posao! Osim toga, volim se voziti na svom Harley-u, volim posjetiti klubove u Hollywoodu... Vodim prilično skroman život u usporedbi s onim iz osamdesetih. No kada počnemo ponovo svirati bit će mnogo zanimljivije. Do tada sam zarobljenik vlastitog studija.

Polako smo došli do kraja. Daj još nekoliko završnih riječi za svoje fanove ovdje u Hrvatskoj pa da prikladno dovršimo čitavu priču.

Želim još napomenuti da ovo ne radim zbog novca, vratio sam se 100%, tako da u sljedećih nekoliko godina možete očekivati gomilu novih Lizzy Borden albuma, koncerata i svega što s time dolazi. Prepare to have me around for a while!

Igor Horvat